

MICHIEL EIJSBOUTS

DAT ZEI MIJN VROUW

VANNACHT OOK AL

ROMAN

MEULENHOF

‘MAG IK MISSCHIEEN AFREKENEN?’

‘Nou, misschien wel.’

‘Hoeveel is het dan?’

‘Welk nummer had u?’

‘Ehm... Twaalf?’

‘Ah, de Ehm... twaalf. Zo, meneer is lekker los gegaan. Zeven A4'tjes, dat is normaliter toch zo'n tweeënveertig cent... wordt het à contant veertig cent.’

‘Okay, dat wil ik graag pinnen.’

‘Dat kan natuurlijk, dan komt er vijftien cent bij, en dan wordt het een groots totaal van zevenenvijftig centen. Ga je gang.’

‘Zevenenvijftig?’

‘Helemaal goed, ga je gang.’

‘Maar het was toch veertig?’

‘Het wás inderdaad veertig cent. À contant, nog wel.’

‘Ja. Plus vijftien, dat is dan toch vijfenvijftig cent, samen?’

‘Dat is waar.’

‘Maar?’

‘Twééénveertig plus vijftien is dan weer wél zevenenvijftig.’

‘Hoezo tweeënveertig dan opeens?’

‘Opeens? Hoeveel van die kopietjes heb je nou net gemaakt?’

‘Zeven.’

‘Zeven ja. En wat staat er hier nou in koeienletters op het raam? Staat er daar “zwart-wit kopieën 6 cent” of staat er daar “zwart-wit kopieën 5 komma ... 7... 1... 4... 3 en nog wat cent”?’

‘Ja, dat eerste natuurlijk.’

‘Precies. En wat staat er hier op de kassa? Staat er hier “wij ronden contante geldbedragen af op 5 cent” of staat er toevallig toch misschien “wij zijn een stelletje ruklullen die niks beters te doen hebben dan de hele dag door te lopen sollen met die kleine klere-muntjes van 1 en 2 cent”?’

‘...’

‘Nou?’

‘Ja okay, maar het was toch al afgerond op veertig? Plus vijftien, dan is het toch vijfenvijftig cent?’

‘Zoals gezegd meneer, en zoals ook te lezen valt op dit in het verleden geheel eigenhandig door mij met een lettertang gemaakte bericht dat voornamelijk gericht is aan al onze klanten: die afronding geldt voor *contante* geldbedragen. *Con-tant*. Wanneer een klant wil pinnen dan geldt weer het oorspronkelijke, onafgeronde bedrag, eventueel te vermeerderen met vijftien cent zogenaamde transactiekosten indien het een totaalbedrag betreft van minder dan tien komma nul nul euro. Een regeling waarvoor jij je in elk geval ruimschoots kwalificeert, met die tweeënveertig centjes van je.’

‘En wat nou als ik acht kopietjes had gemaakt?’

‘Ja, wat dan?’

‘Als ik nou één kopietje meer had gemaakt, hoeveel was ik dan kwijt geweest?’

‘Achtenveertig cent.’

‘En afgerond?’

‘Vijftig.’

‘En als ik wil pinnen?’

‘Drieënzestig.’

‘Dan wil ik dat.’

‘Wat?’

‘Ik wil d’r nog eentje bijmaken.’

‘Ja, dat wilde mijn vrouw ook al, vannacht.’

‘Wat zeg je?’

‘Machine twaalf is nog altijd vrij.’

‘Acht keer zes, dat is achtenveertig cent.’

‘Dat wil ik graag pinnen.’

‘Dat kan, dan wordt het drieënzestig cent. Gaat uw gang.’

‘...’

‘...’

‘En dan is deze voor jou.’

‘Hè wat leuk, die vinger had ik nog niet.’

‘Afgerond is het een vuist.’

‘Prettige dag verder.’

‘HARTELIJK DINSDAG.’

‘Middag, Ber.’

‘Chielemans. Nog iets gebeurd vanochtend?’

‘Mwaaah, niet echt.’

‘Fijn zo.’

‘O, eh, jawel, de dertien, die ligt er een heel klein beetje uit.’

‘Wat dan?’

‘Die selecteert de hele tijd uit zichzelf allerlei verschillende papierformaten.’

‘O, okay.’

‘Ja, ik stond net al met het bordje in mijn handen en toen dacht ik opeens: nee, wacht.’

‘Dacht je dat letterlijk?’

‘Ongeveer wel.’

‘Want?’

‘Ik dacht eigenlijk: nee, geen bordje, we sturen gewoon alle vervelende eikels naar de dertien.’

‘Dat ding gaat het nog druk krijgen.’

‘Ja, dus misschien moeten we deze week ook nog wat andere machines stukmaken.’

‘Ik hou de rubberen moker onder handbereik.’

‘Dat zei mijn vrouw vannacht ook al.’

‘Daarover gesproken, doet het internet het nou eigenlijk al weer?’

‘Je bedoelt ons prijswinnende multimediaal concept Toppie Copy Planet?’

‘Ja, die ouwe bak daar.’

‘Daar kan ik jou een passend antwoord op geven met een ontkenning van naar keuze drie of vier letters.’

‘Ah. Maar wat scheelt er nou eigenlijk aan?’

‘Het internet doet het niet.’

‘Kijk eens aan.’

‘Laten we dat maar doen. Gisteren bij jou nog gekke dingen gebeurd?’

‘Neuh.’

‘Goed, dan loop ik effe naar Henk. Jij nog iets te roken?’

‘Ja, thuis, een pakje vol.’

‘HENDRICUS.’

‘Michaëlus.’

‘Henk, als ik de verhalen mag geloven beschik jij hier over een vrij uitgebreid assortiment van tabaksartikelen.’

‘Zo hoor je nog eens wat.’

‘En ook het door zo velen als almaar obsoleter beschouwde krant- en tijdschriftwezen schijnt in deze zaak nog redelijk hoog in aanzien te staan.’

‘Het zou zomaar kunnen.’

‘Wis en waarachtig. Daarentegen kan ik volgens menigeen wat de aankoop van fijne vleeswaren betreft mijn heil maar beter elders zoeken.’

‘Je kan ook niet alles hebben.’

‘Zo is het, Henk.’

‘Wat kan ik vandaag weer voor je doen, Chiel?’

‘Ik zou graag iets te roken hebben en een krant.’

‘Dat is een wens die zichzelf mogelijkerwijs enigszins overlapt.’

‘Laat ik iets specifieker zijn: ik wil graag iets te roken hebben, niet zijnde een krant, én ik wil een krant.’

‘Nog een bepaalde voorkeur?’

‘Wat de krant betreft zeker. Die mag niet van vandaag zijn, want dat nieuws ken ik al.’

‘En de sigaren?’

‘Dat maakt me geen reet uit, van wanneer die zijn.’

‘Had meneer nog een bepaald soort type in gedachten?’

‘Ja, op een oude Olivetti.’

‘En sigaarsgewijs?’

‘Sigaarsgewijs gaat meneer zijn voorkeur uit naar een robuuste panatella die niet al te gemakkelijk bezwijkt wanneer hij wordt ingebracht bij een al dan niet willekeurige passant.’

‘Met bandje of zonder?’

‘Dat hangt er maar net vanaf.’

‘Nou, ik heb hier in elk geval nog een *Telegraaf* van zaterdag.’

‘Welke?’

‘Dat is, als ik het zo in de gauwigheid eventjes bekijk, precies de afgelopen zaterdag.’

‘Dat is alvast iets.’

‘En ik denk dat ik jou ook wel blij kan maken met een gezinsverpakking van het type Balmoral Overland.’

‘Is dat niet een beetje een mooiweersigaar?’

‘Die stond inderdaad toentertijd een beetje bekend als een mooiweersigaar.’

‘Maar heden ten dage?’

‘Heden ten dage lijkt dat weer weer een beetje omgeslagen te zijn.’

‘*You don’t say?*’

‘Jawel, en tegenwoordig wordt deze jongen dus juist weer beschouwd als een soort van voorhoedesigaar.’

‘Voorhoede van wat?’

‘Van het Nieuwe Roken.’

‘Het zogenaamde Nieuwe Roken?’

‘Ja, het welbekende Nieuwe Roken. Daar stond van de week trouwens nog een interessant artikel over in het *Tabaksblad*.’

‘O, maar dat vervloekte periodiek lees ik al jaren niet meer.’

‘Waarom niet?’

‘Dat weet ik eigenlijk niet, we kregen hem altijd in de winkel en toen opeens niet meer.’

‘Zo kan het gaan.’

‘Maar wat houdt dat Nieuwe Roken dan precies in?’

‘Nou, eerst en vooral dus meer genieten, en vervolgen...’

‘Minder kanker?’

‘Ja, nee, ándere kanker.’

‘We gaan het allemaal meemaken, Henk.’

‘Zo is het ook.’

‘Maar wat mogen al deze genietingen des levens mij kosten, in totaal?’

‘Ik kan u dit aanbieden voor de somma van veertien gulden veertig.’

‘En als ik in euro’s wens te betalen?’

‘Dan komt er vijftien cent bij.’

‘Kan ik hier ook pinnen?’

‘Dat had normaliter wel gekund, maar nou krijg ik net een belletje van mijn contactpersoon bij de bank dat mijn rekening vol is.’

‘Het zal toch niet waar zijn.’

‘Ja, en nou wil ik best eventjes de oude binnenstad in gaan om hem daar flink uit de broek te laten hangen, maar ik kan hier ook weer niet zomaar weg, natuurlijk.’

‘Nee, dat begrijp ik. Wil je het dan even voor mij opschrijven?’

‘Dat lijkt me voor iedereen het beste.’

‘Daarom ook. Middag, Henk.’

‘Een goedemiddag.’

‘ZO, HÈHÈ.’

‘Wat, hènèn?’

‘Nee, niks, Henk natuurlijk weer met een heel zeikverhaal.’

‘Ah, wat had-ie?’

‘Gewoon, gelul.’

‘Dat klinkt wel als Henk.’

‘Maar goed, we kunnen weer roken dus, en ik heb na enig aandringen de zaterdageditie van dit veelkleurige ochtendblad bij hem los weten te praten.’

‘*De Telegraaf*, da’s weer eens wat anders.’

‘Ja, ik dacht: internet ligt er toch uit, laten we dan maar helemaal terug naar de twintigste eeuw gaan.’

‘Volgens mij liggen de hoogtijdagen van de telegraaf eerder in de negentiende eeuw.’

‘Maar die van *De Telegraaf* juist weer in de twintigste.’

‘Net voor de helft geloof ik hè?’

‘Precies toen.’

‘En heb je voor mij nog wat meegenomen?’

‘Ja, de sportpagina’s.’

‘Hé, Chiel? Chiel!’

‘Jaaa?’

‘D’r staat iemand voor het raam.’

‘Lekker laten staan dan.’

‘Maar hij staat naar binnen te kijken.’

‘Ja, nou en?’

‘Hij kijkt een beetje eng.’

‘Hoe ziet-ie eruit dan?’

‘Het is een beetje een middelbarige man.’

‘En?’

‘Vrij rijzig. Eh... Wit haar en een redelijk enge blik in zijn ogen.’

‘Hm.’

‘Hij lijkt een beetje op Sinterklaas, maar dan zonder dat karakteristieke rode kostuum van ’m.’

‘Is het die gast van Jiskefet?’

‘Wie, Hansie Teeuwen?’
‘Nee, die dikke prop.’
‘Ik zeg toch “rijzig”. Ooit van een rijzige dikke prop gehoord?’
‘Ooit van plateauzolen gehoord?’
‘Daar word je nog niet rijzig van.’
‘Heeft die gozer nog een stok bij zich, of een zeis of iets dergelijks?’

‘Wat denk jij, Pietje de Dood?’
‘Dat zou toch zomaar kunnen.’
‘Alles kan, natuurlijk.’
‘Of een potentiële overvaller.’
‘Een overvaller die ónze kas komt legen?’
‘Misschien is het een kruimelovervaller.’
‘Hij heeft in elk geval niks bij zich.’
‘Dat klinkt nog niet echt als een gevaarlijkerd.’
‘Zal ik hem weggagen?’
‘Nee joh, als we daaraan moeten beginnen.’

‘Weet je trouwens wie er vanochtend nog was?’
‘Dat ligt er natuurlijk nog maar net aan waar precies.’
‘Alhier, bijvoorbeeld?’
‘Nou, jij natuurlijk.’
‘Dat was wel degelijk het geval.’
‘Weer een probleem opgelost.’
‘Nee, want zo makkelijk kom jij er natuurlijk niet vanaf, mannetje.’

‘Dat zei mijn vrouw vannacht ook al.’
‘Dus, wie nog meer?’
‘Alhier?’
‘Alhier ja.’
‘Aljahiera.’
‘Nou?’
‘Al sla je me dood.’
‘Dat was ik niet van plan.’
‘Maar die vent buiten misschien wel.’

‘Dat weten we nu nog niet.’
‘Maar wie was het dan?’
‘Dat is dus aan jou om te raden.’
‘Ik doe even een wilde gok...’
‘Die had Henk net ook al.’
‘... Erica Terpstra?’
‘Nee.’
‘Zit ik in de buurt?’
‘Van mij wel, ja.’
‘En met Erica?’
‘Enigszins.’
‘In welke zins?’
‘Dat het een bekende persoon is.’
‘Hm... Frans Duijts?’
‘Nee.’
‘Ruud de Wild?’
‘Nee.’
‘Appie Baantjer?’
‘Die is toch dood?’
‘Dan nog, het kan een lookalike geweest zijn?’
‘Maar dan is het hem toch niet?’
‘Maar dat weet jij dan toch niet?’
‘Kortom: nee.’
‘Hein de Kort.’
‘Geen idee hoe die eruitziet.’
‘Ellen van Langen?’
‘Dat zou toch wel heel toepasselijk zijn hè?’
“Helemaal toppie-joppie hier bij de Toppie Copy.”
‘Dus nee.’
‘Wim T. Schippers?’
‘Nee. T. Nee.’
‘Kan ik een klinker kopen?’
‘Welke had je gehad willen hebben?’
‘Doe maar de “e”.’
‘Ja, die zit erin.’

‘Dat zei mijn vrouw vannacht ook al.’
‘En toen?’
‘Ging-ie er weer uit.’
‘Dat zal plezierig gevoeld hebben.’
‘Voor mij wel.’
‘Je mag nog drie keer raaien.’
‘De burgemeester?’
‘Welke?’
‘Die van alhier.’
‘Nee.’
‘Lee Towers?’
‘Bijna.’
‘Frits Wester?’
‘Nee, en je bent af.’
‘Ah toe, Chiel, geef me nou effe een aanwijzing.’
‘Ga jij eens even koffie zetten, Bertus.’
‘Nee, een hint bedoel ik.’
‘Eerst koffie!’

‘TINA TURNER?’

‘NEE!’

‘NICO HAAK?’

‘OOK DOOD!’

‘Fuck, Nico Haak dood, dat komt wel als een klap.’
‘Ondanks dat het zo’n twee decennia na dato is.’
‘Dat wasmiddel bestaat nog steeds hoor.’
‘Ik vroeg me al af waar je die koffie mee gezet had.’
‘Ik heb volgens mij nog een hint van je te goed.’
‘Het was niet Arnold Vanderlyde.’
‘En met een korte ei?’
‘Ook niet.’
‘Verdomme, dat wordt nog moeilijk zo.’
‘Dat werd het voor mijn vrouw vannacht ook al.’
‘Myrna Goossen?’